

47 Истина истина ви говоримъ, зацію който вѣрдува въ мене, има животъ вѣчный.

48 Язъ самъ хлѣбъ животный.

49 Отцѣ те ваши мѣдоха мѣнна въ пѣстѣна та, и оумрѣха:

50 Тѣа е хлѣбо цото слѣзи ѿ некѣто, да не оумре който мѣде ѿ негѣ.

51 Язъ самъ хлѣбо животный, който е слѣзналъ ѿ некѣто: и кой мѣде ѿ тѣа хлѣбъ. ще да бжде живъ во вѣки: и хлѣбатъ когѣто ще дамъ язъ. (тѣй) е моѣта плѣть, коѣто язъ ще дамъ за животъ на свѣтъжтъ.

52 Препирахасе прочее Евреѣте междѣ себе, и говорѣха: какви може тѣа данн даде своѣ та плѣть да ѿ мѣдеме;

53 Я Исусъ имъ рече: истина истина ви говоримъ, ѿко не мѣдете плѣть тѣа на ѣна челоуѣческагѣ, и не пѣете крѣвь тѣа мѣ, немате животъ въ себе си.

54 Който мѣде моѣ та плѣть, и пѣ моѣ та крѣвь, има животъ вѣчный: и язъ ще да го воскресимъ въ послѣдній дѣнь.

55 Заціюто моѣ та плѣть е истинно мѣстѣе, и моѣ та крѣвь истинно питѣе.

56 Който мѣде моѣ та плѣть, и пѣ моѣ та крѣвь,

въ мене пребывае, и азъ въ него.

57 Какѣто цо мѣ прѣти живѣо Отцѣ, и азъ живѣемъ заради Отцѣ: тѣкъ и ѣнѣй който мѣ мѣде, ще да бжде живъ и тѣй заради мене.

58 Тѣа е хлѣбо, който слѣзе ѿ некѣто: не какѣто цо мѣдоха Отцѣ те ваши мѣнна та, и оумрѣха: който мѣде тѣа хлѣбъ, ще да бжде живъ во вѣки.

59 Тѣа словеса рече (Исусъ) въ соборище то. кѣто оучеше въ Капернаѣмъ.

60 Мнозина прочее ѿ оученицѣ те мѣ, кѣто чѣха, рѣкоха: жестѣоко е тѣоѣ слово, и кой може да го послѣша;

61 Я Исусъ понѣже знаеше въ себе си, зацѣ рѣпѣтъ за тѣоѣ (слово) оученицѣ те мѣ, рече имъ: тѣоѣ ли вы соблазнава;

62 Я ѿко бѣхте видѣли ѣна челоуѣческагѣ да се кѣчѣва тѣамѣ гѣѣто е бѣлъ пѣрво;

63 Дѣхо е който ѿживѣлава: плѣть тѣа не ползѣва ни цо: дѣмы те който ви говоримъ азъ, дѣхъ са и живѣтъ.

64 Но има ѿ васъ нѣкои, който не вѣрѣватъ. зацѣто Исусъ знаеше ѿ крѣй, кой са ѣнѣа цото не вѣрѣватъ,